

Nasza Matka

Nr 10 (72) październik 2012 (rok 7)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

W PIĘSZĄ PIELGRZYMKĄ ŚMITOWICZAN DO BUJAKOWA

"Wybierz się razem z nami na wspaniały pielgrzymi szlak, jeśli będziesz szedł wytrwale to w Bujakowie, w obliczu Maryi ujrzysz Boga znak."

SŁOWO BOŻE

(Prz 2, 12 - 15)

Ustrzeże cię od drogi występku, od ludzi mówiących przewrotnie, co opuścili ścieżki prawości, by chodzić mrocznymi drogami - radością ich czynić nieprawość, ze zła, przewrotności się cieszą, bo drogi ich pełne są fałszu i błądzą po swoich ścieżkach.

V PIESZA PIELGRZYMKĄ ŚMIŁOWICZAN DO BUJAKOWA

W sobotę 8 września w święto Narodzenia NMP wyruszyła V piesza pielgrzymka parafialna do Sanktuarium Matki Bożej Opiekunki Środowiska Naturalnego w Bujakowie. Udaliśmy się do naszej Matki, orędowniczki wszelkich łask, aby przez jej matczyne ręce upraszać łaski u Syna dla siebie, naszych rodzin oraz wspólnoty parafialnej. Duchową i modlitewną opiekę nad parafianami sprawował Ks. Proboszcz. Modląc się na różańcu i śpiewając pieśni maryjne zdążamy do celu naszego pielgrzymowania.

Witamy Matkę Bożą Bujakowską śpiewając "O Maryjo witam Cię, o Maryjo kocham Cię, o Maryjo pobłogosław wszystkie dzieci swe".

Przed sanktuarium witają pielgrzymów parafianie, którzy dojechali samochodami. Jeszcze tylko wspólne zdjęcie przed kościołem i stajemy przed obliczem Matki Bożej. Klękamy przed cudowną figurą i błagamy: o Maryjo, weź pod opiekę nas, nasze rodziny, wysłuchaj intencji z jakimi do Ciebie przychodzimy, bo "lepiej od Ciebie Matki nie mamy, co by w błękity wiodła nas cnót".

Centralną częścią naszego pielgrzymowania była Eucharystia sprawowana w powierzonych intencjach przez Ks. Proboszcza. Po uczcie Eucharystycznej parafianie udali się na agapę czyli ucztę miłości i radości do bujakowskich ogrodów. Poczęstunek, wspólny śpiew, miłe biesiadowanie - tym zakończyliśmy naszą pielgrzymkę. Na agapie swoją obecnością zaszczycił nas ks. dziekan J. Walisko - proboszcz tutejszego sanktuarium.

Parafianie składają podziękowania Ks. Proboszczowi za ofiarę Mszy Św., wspólne modlitwy i śpiew. Bóg zapłać, że byłeś z nami! Dziękujemy Radzie Sołeckiej za sfinansowanie poczęstunku. Dziękujemy wszystkim osobom, które w jakikolwiek sposób przyczyniły się w zorganizowaniu pielgrzymki. Szczególnie nasze podziękowania kierujemy do państwa Krystyny i Ludwika Kołodziejczyk, którzy niestrudzenie od pięciu lat przygotowują agapę. Dziękujemy pani Krysi za trud włożony w organizację pielgrzymki.

*Szczęść Boże!
H.H.*

Zmartwychwstanie – fakt i teologia

Źródło: Michał Wojciechowski, *Wiara – cywilizacja – polityka, Dextra – As, Rzeszów – Rybnik 2001*

Część 5

Przełamanie obaw odczuwanych wobec pustego grobu oraz w pierwszych chwilach spotkania z żyjącym Chrystusem pozwoliło jego uczniom uwierzyć i ponieść wiarę dalej. Zmartwychwstanie Jezusa było kamieniem węgielnym apostołskiego nauczania i wiary pierwotnego Kościoła. Obok przekazów o znalezieniu pustego grobu i opisów chrystofanii trzecią grupę świadectw Nowego Testamentu dotyczących faktu zmartwychwstania stanowią właśnie wyznania wiary, teksty modlitewne i zapisy nauczania apostołów. Wprawdzie mówią one o zmartwychwstaniu zwyciężej niż opisy zjawień się Chrystusa, ale zarazem stanowią podsumowanie ogółu ówczesnych świadectw, znanych nam dzisiaj lub nieznanych. Pokazują też, że wiara w zmartwychwstanie była w całym pierwotnym nauczaniu stale i w konieczny sposób obecna.

Liczne świadectwa tej wiary znajdziemy i w *Dziejach Apostolskich*, i w *listach*, i w *Apokalipsie*. Pierwszy List do Koryntian tak streszcza to, czego nauczał św. Paweł na podstawie apostołskiego nauczania o Jezusie: Przekazałem wam na początku to, co przejąłem: że Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia zgodnie z Pismem (1 List do Koryntian 15,3-4) – realność śmierci odpowiada więc realności zmartwychwstania. Prawda ta opiera się na świadectwie bardzo licznych świadków: czytamy bowiem dalej Ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu: później zjawiał się więcej niż pięciuset braciom równocześnie – większość z nich żyje dotąd, niektórzy zaś pomarli. Potem ukazał się Jakubowi, później wszystkim apostołom. W końcu (...) ukazał się i mnie. (1 List do Koryntian 15, 5-8).

Zmartwychwstanie było więc dla pierwszych chrześcijan faktem zupełnie

pewnym, prawdą, którą trzeba z wiarą przyjąć i głosić dalej; Chrystus zmartwychwstały posyła swoich uczniów jako misjonarzy Dobrej Nowiny. Zarazem zastanawiali się wierzący nad znaczeniem zmartwychwstania, którego byli świadkami: czym ono było i co mówi o Chrystusie – oraz o człowieku?

Chociaż zmartwychwstanie zaskoczyło uczniów Jezusa, ci dostrzegli, że nie było ono czymś zupełnie nieprzewidzianym i nieoczekiwanym. Jezus zapowiedział, że umrze i znów powstanie. Mówi też św. Paweł, że Chrystus zmartwychwstał zgodnie z Pismem. Przypomina w ten sposób, że Pismo Święte Starego Testamentu zawiera zapowiedź przyjścia Mesjasza, który objawi się w chwale, nie poddawszy się prawu śmierci (*Dzieje Apostolskie* 2,27). Mówiąc zmartwychwstał dnia trzeciego, jak oznajmia Pismo obejmujemy zarówno tę zapowiedź, jak jej wypełnienie przez Nowy Testament poświadczone. Była wreszcie przygotowaniem do zmartwychwstania Jezusa wiara w zmartwychwstanie umarłych, obecna w późniejszych księgach Starego Testamentu i żywa w narodzie izraelskim w czasie Jezusa. Przez zmartwychwstanie wypełniły się obietnice Boże i nadzieje wierzących.

Dostrzegano w zmartwychwstaniu jawne wkroczenie Boga w świat: On to wskrzesił, podniósł z martwych swojego Syna (np. 1 List do Tesaloniczan 1,10). Chrystus wprawdzie zabyty, powołany został do życia Duchem Bożym (1 List św. Piotra 3,18). Był to zarazem czyn samego Chrystusa, który powstał z martwych i dał się widzieć, jako że śmierć nie miała nad nim władzy. Zmartwychwstanie pokazuje, kim Jezus naprawdę był, pokazuje Go pełnym mocy Synem Bożym (List do Rzymian 1,4), w jedności z Ojcem i z Duchem Świętym. >>>

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na październik 2012 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

O rozwój i postępy nowej ewangelizacji w krajach od wieków chrześcijańskich.

Intencja misyjna:

Aby obchody Światowego Dnia Misyjnego były okazją do odnowy zaangażowania w dzieło ewangelizacji.

Jezus „przyjąwszy postać sługi (...) uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej. Dlatego Bóg Go nad wszystko wywyższył” (List do Filipian 2,7-9). Ukrzyżowany przez zmartwychwstanie wchodzi do swojej chwały jako Pan i Mesjasz (Dzieje Apostolskie 2,36). Zmartwychwstanie to wywyższenie Syna Człowieczego i Syna Bożego, zajęcie miejsca po prawicy Majestatu na wysokościach (List do Hebrajczyków 1,3). Wniebowstąpienia nie da się oddzielić od zmartwychwstania.

Zmartwychwstanie owocne jest dla człowieka. Przez chrzest „zanurzamy się” w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa, a uwierzywszy w niego dostępujemy wybawienia. „Ja jestem zmartwychwstanie i życie. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki” (Jan 11,25-26). Zmartwychwstanie potwierdza również wartość życia w ciele i nadaje mu głębszy sens, budząc nadzieję na powrót do życia w ciele przemienionym na wzór Chrystusowego. [...]

Zmartwychwstanie Chrystusa budzi wiarę w powszechne zmartwychwstanie, jest podstawą naszej nadziei na przyszłe życie w Chrystusie. Pismo Święte powtarza to wielokrotnie. Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus istotnie umarł i zmartwychwstał, to również tych, którzy umarli w Jezusie, Bóg wyprowadzi wraz z nim (1 List do Tesaloniczan 4,14). Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli (1 List do Koryntian 15,20).

Wiara w zmartwychwstanie Chrystusa czerpie więc ze świadectwa Pisma Świętego. Na jego kartach przemawiają ci, którzy zmartwychwstałego spotkali, uwierzyli i poszli głosić Dobrą Nowinę. W pełni uwierzyć w zmartwychwstanie oznacza zatem nie tylko przyjąć słowo wiary, ale i samemu zaświadczyć, podając świadectwo apostołów. Właściwie powinniśmy mówić o zmartwychwstaniu tak, jakbyśmy widzieli Chrystusa własnymi oczyma, jakbyśmy tam byli. Chrześcijanin powinien nie tylko wierzyć w fakt zmartwychwstania, lecz także być zmartwychwstania świadkiem.

INTERCJE MSZALNE

Październik 2012

Poniedziałek 8 ⁰⁰	1 października	Środa 8 ⁰⁰	17 października
Wtorek 8 ⁰⁰	2 października W int. emerytów i osób starszych	Czwartek 18 ⁰⁰	18 października Za+ Krystiana Owczarek w 30 dn. po śm.
Środa 8 ⁰⁰	3 października	Piątek 18 ⁰⁰	19 października
Czwartek 18 ⁰⁰	4 października O powołania	Sobota 15 ⁰⁰	20 października R. Szuła
Piątek 18 ⁰⁰	5 października R. Gruszka	18⁰⁰	R. Młoczek
Sobota 18 ⁰⁰	6 października R. Fojt	Niedziela 8 ⁰⁰	21 października
Niedziela 8 ⁰⁰	7 października R. Martyniak	10 ⁰⁰	R. Szuła
10 ⁰⁰	R. Sobota	14 ³⁰	Poniedziałek 22 października
14 ³⁰	R. Nowak	8 ⁰⁰	Wtorek 23 października
Poniedziałek 8 ⁰⁰	8 października	8 ⁰⁰	Środa 24 października
Wtorek 8 ⁰⁰	9 października R. Renk	8 ⁰⁰	R. Kokot
Środa 8 ⁰⁰	10 października	Czwartek 18 ⁰⁰	25 października
Czwartek 18 ⁰⁰	11 października	Piątek 18 ⁰⁰	26 października
Piątek 18 ⁰⁰	12 października	Sobota 13 ⁰⁰	27 października Ślub Pawelczyk – Kołodziej
Sobota 18 ⁰⁰	13 października Fatimska	18 ⁰⁰	
Niedziela 8 ⁰⁰	14 października R. Michalska	Niedziela 8 ⁰⁰	28 października
10 ⁰⁰	R. Szczygieł	10 ⁰⁰	
14 ³⁰		14 ³⁰	
Poniedziałek 8 ⁰⁰	15 października	Poniedziałek 8 ⁰⁰	29 października
Wtorek 8 ⁰⁰	16 października	Wtorek 8 ⁰⁰	30 października W int. emerytów i osób starszych
8 ⁰⁰		Środa 8 ⁰⁰	31 października

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Październik 2012 - Luty 2013

13 październik 2012	Lipińska Beata
	Krajewska Wioleta
27 październik 2012	Rzepiak Danuta
	Rozmus Sabina
	Golec Aleksandra
10 listopad 2012	Połok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
24 listopad 2012	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
8 grudzień 2012	Wesołowska Monika
	Wesołowska Bożena
	Słowicka Iwona
20 grudzień 2012	Strojenie stajenki i świąteczny wystrój. Prosimy o pomoc zarówno panów jak i panie.
5 styczeń 2013	Rożek Aniela
	Bubała Anna
	Mazur Barbara
19 styczeń 2013	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
2 luty 2013	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Faszzerowane papryki

Składniki:

- 7 - 10 papryk
- 1 kg mielonego mięsa z indyka
- 20 dag kaszy gryczanej lub ryżu
- cebula
- 2 jajka
- sól, pieprz, vegeta

Sposób przygotowania:

Z papryk wykrawamy ogonki wydrążamy tyłeczką ziarna. Kaszę gryczaną lub ryż gotujemy w woreczkach. Cebulę mielimy, mieszamy z mięsem, kaszą, jajkami i przyprawami. Tak przygotowanym farszem nadziewamy papryki. Całość gotujemy na parze około 40 min.

gmb

Kącik humoru

Masztalski chwali się sąsiadce:

- Mój syn otrzymał główną rolę w filmie!
- Niemożliwe przecież on jest taki brzydki.
- Możliwe! Będzie grał tytułową postać w filmie o Frankensteinie!

*

W fabryce obrabiarek posypały się nagrody za zdobycie pierwszego miejsca w ogólnopolskim konkursie "Mister eksportu". Po pewnym czasie do fabryki przyjechał sam minister.

- Gratuluję premii, dyrektorze - zagadnął minister - i zdradźcie, co też za nią kupiliście?
- Kupiłem samochód.
- A co zrobiliście z resztą pieniędzy?
- Wpłaciłem na PKO.

Potem minister, zwiedzając zakład, ucisnął dłoń mistrza szlifierni.

- Gratuluję wyników i premii. A co kupiliście za premię?
- Rower - odpowiedział z uśmiechem mistrz.
- A co zrobiliście z resztą pieniędzy?
- Wpłaciłem na PKO.

Wreszcie minister trafił na Masztalskiego, który pracował w fabryce jako szlifierz.

- Gratuluję premii. A co też kupiliście sobie za te premię? - zapytał minister.
- Papucie.
- A co z resztą pieniędzy?
- Staro dołożyła - odpowiedział uśmiechając się Masztalski.

*

Masztalski wpada do księgarni i sapiąc, pyta sprzedawcę:

- Czy to pan sprzedawał wczoraj mojej żonie książkę kucharską?
- Ja, a co się stało?
- Zaraz pan się dowie! Idziemy do mnie na obiad!

*

Wiesz, Masztalski, co tu piszą?

- mówi Ecik odkładając gazetę. - Mówią że fryzjerzy wymyślili nowe urządzenie do golenia. Terozki u fryzjera wsadzisz ino gęba do specjalnej skrzynki, naciśniesz knefel i mosz załatwione!
- To niemożliwe! - śmieje się Masztalski.
- Toć każdy chłop mo inno gęba!
- Prowda, ale ino do pierwszego golenia.

Życia ludzkiego należy strzec i otaczać je troską

11 XI 2009 Światowy Dzień Chorego

Benedykt XVI (fragmenty)

Drodzy chorzy, drodzy bracia i siostry!

Szczególna jest waga i znaczenie tego naszego spotkania, odbywa się ono bowiem z okazji Światowego Dnia Chorego, przypadającego dzisiaj, w liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes. Podążam myślą do tego sanktuarium, które odwiedziłem w 150 rocznicę objawień św. Bernadette. Zachowuję żywe wspomnienie tej pielgrzymki, w szczególności bliskiego kontaktu z chorymi, zebranymi przy Grocie Massabielskiej. Z radością przybyłem, by spotkać się z wami na zakończenie Ofiary Eucharystycznej, której przewodniczył kard. Javier Lozano Barragán, przewodniczący Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Chorych i Służby Zdrowia, do którego kieruję serdeczne pozdrowienie. Wraz z nim pozdrawiam obecnych tu dostojników kościelnych, księży, zakonników i zakonnice, wolontariuszy, pielgrzymów, a zwłaszcza drogich chorych oraz tych, którzy na co dzień otaczają ich troską. Zawsze z wielkim wzruszeniem przy tej okazji tu, w Bazylice św. Piotra spotykamy się w tym specyficznym klimacie modlitwy i duchowości maryjnej, jaki panuje w sanktuarium w Lourdes. Dziękuję więc za to spotkanie, wyrażające wiarę i miłość do Maryi, dziękuję jego inicjatorom i organizatorom, w szczególności UNITALSI oraz Opera Romana Pellegrinaggi.

Ten Dzień jest zachętą, by bardziej dać odczuć chorym duchową bliskość Kościoła, który — jak napisałem w Encyklice *Deus caritas est* — jest rodziną Bożą w świecie, rodziną, w której nikt nie powinien cierpieć z powodu braku tego, co konieczne, a przede wszystkim z powodu braku miłości (por. n. 25 b). Jednocześnie ten Dzień daje nam okazję do zastanowienia się nad doświadczeniem choroby, cierpienia i, ogólniej, nad sensem życia, które należy przeżywać w pełni także w cierpieniu. W Orędziu na ten Dzień pierwszoplanowe miejsce przyznałem chorym dzieciom, istotom najsłabszym i bezbronnyom. To prawda! Jeśli brakuje nam słów wobec cierpienia osoby dorosłej, co dopiero powiedzieć, gdy choro-

ba dotyka niewinne dziecko? Jak dostrzec, również w tak trudnych sytuacjach, miłość Boga miłosiernego, który nigdy nie opuszcza swoich dzieci w chwilach próby?

Niepokojące niekiedy pytania pojawiają się często i, rzeczywiście, na płaszczyźnie czysto ludzkiej nie znajdują adekwatnej odpowiedzi, bowiem sens bólu, choroby i śmierci pozostaje niezgłębiiony dla naszego rozumu. Z pomocą przychodzi nam jednak światło wiary. Słowo Boże objawia nam, że także te cierpienia są w tajemniczy sposób «objęte» Bożym planem zbawienia; wiara pomaga nam uznać, że życie ludzkie jest piękne i godne tego, by w pełni je przeżyć, także wtedy, gdy jest osłabione cierpieniem. Bóg stworzył człowieka do szczęścia i życia, ale wskutek grzechu pojawiły się na świecie choroba i śmierć. Bóg nie zostawił nas jednak samym sobie. On, Ojciec życia, jest lekarzem człowieka w całym tego słowa znaczeniu i nieustannie pochyla się z miłością nad ludzkością, która cierpi. Ewangelia ukazuje Jezusa, który «słowem wypędził [złe] duchy i wszystkich chorych uzdrowił» (Mt 8, 16), wskazując drogę nawrócenia i wiary jako warunek konieczny uzdrowienia ciała i ducha, a takiego uzdrowienia pragnął dla nas zawsze Pan. Uzdrowienia pełnego, ciała i duszy; dlatego wypędza słowem złe duchy. Jego słowo jest słowem miłości, słowem oczyszczającym: wypędza duchy strachu, samotności, buntu przeciwko Bogu, ponieważ w ten sposób oczyszcza naszą duszę i daje nam pokój wewnętrzny. Obdarza nas duchem miłości i uzdrowieniem, które zaczyna się w naszym wnętrzu. Ale Jezus nie tylko mówił; On jest Słowem wcielonym. Cierpiał z nami, umarł. Przez swoją mękę i śmierć wziął na siebie i do głębi przemienił naszą słabość. Oto dlaczego — jak napisał sługa Boży Jan Paweł II w Liście apostołskim *Salvifici doloris*: «cierpieć — to znaczy stawać się jakby szczególnie podatnym, szczególnie otwartym na działanie zbawczych mocy Boga, ofiarowanych ludzkości w Chrystusie» (n. 23). /.../

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiłowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)